

2022-es Szongott-díjasok életrajza

Dr. Szám László

Dr. Szám László Budapesten született 1940 július 21-én. Az Apáczai Csere János Gyakorló Gimnáziumban érettségizett, általános orvosi diplomáját a Budapesti Orvostudományi Egyetemen szerezte, 1964-ben. Az Országos Munkaegészségügyi Intézetben a légzőszervi betegek rendelésén kezdett dolgozni, később mikrobiológus és tanársegéd volt az egyetemi Közegészségtani Intézetben, szakvizsgáját követően pedig kutatóorvos lett a Gyógyszerkutató Intézetben, végül az EGIS Gyógyszergyár gyógyszerkutatási osztályáról 2001-ben ment nyugdíjba.

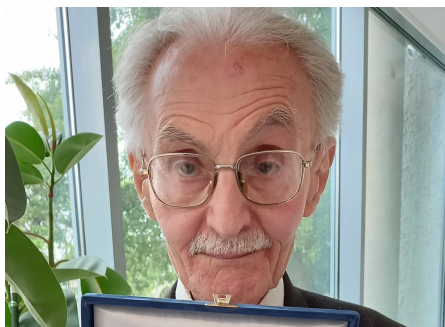
Az örménységgel 1987-ben súlyos betegsége idején, az Örmény Állami Népi Együttes lemezének meghallgatásának hatására került kapcsolatba.

1989-től kezdett rendszeresen énekelni az örmény katolikus plébánia kórusában.

Megtanult örményül. Bekapcsolódott az örmény szertartású szent liturgia szövegének Kádár Antal atya és Mányó Gergely főapát úr által megkezdett magyar fordításába is Leszkovszky Pál atyával közösen, amely kézirat formában a liturgikus énekekkel együtt „Örmény-Magyar Misekönyv és Énektár” címmel ugyancsak 1992-ben jelent meg, Guzsik Tamás szerkesztésében. Ez volt az alapja a később a 2006-ban megjelent „Szent Liturgia az örmény katolikus egyház szertartása szerint” című könyvnek.

2010-ben jelent meg „Az örmény egyház története” című kötet, amelynek szakértője és társszerzője volt.

Fordítói munkásságának legnagyobb vállalkozása Nareki Szent Gergely „A bánat könyve” című kétkötetes műve volt, amely 2016-ban került kiadásra.

Családfakutatóként 2018-ban összeállította a Szongodján-Szongott családfát az 1700-as évektől a szamosújvári örmény egyházi anyakönyvek alapján. 2019-ben pedig – Szongoth Gábor és Kövér István gondozásában – kéziratoss feljegyzéseinek alapuló örmény-magyar bokorszótára is megjelenhetett.

Fordítói-armenológusi munkásságát az Országos Örmény Önkormányzat 1997-ben Kiss Ernő – Lázár Vilmos emléklakettel, 2010-ben pedig a nagy (ókori) örmény fordítók tiszteletére alapított emléklakettel ismerte el.

2021-ben az örmény kulturális életben és a nyelvápolásban betöltött szerepéért Pro Cultura Minoritatum Hungariae díjjal tüntette ki Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes.

Fájdalommal tudatjuk, hogy
dr. Szám László
2022. december 13-án elhunyt.
Szeretettel őrizzük emlékét
és a szellemi kincseket,
amelyeket ránk hagyott.

Kátainé Szilvay Ingrid

Kátainé Szilvay Ingrid Ungváron született. Szülei orvosok, apai nagyapja görög katolikus pap, anyai nagyapja dr. Szulincsik László, az Ungvári Állami Egyetem Ókori nyelvek tanszékének alapító professzora volt. Apai dédanyja Jagamas (Jaramasz, Járomisz) Apollónia örmény származású úrhölgy volt, akinek felmenői Lengyelországból érkeztek a Magyar Királyság területére. Családfáját anyai ágon a XIII., apai ágon a XVII. századig ismeri. Alap- és középfokú tanulmányait szülővárosában, a Zádor Dezső Zenei Szakgimnáziumban végezte. Ezt követően Litvániába utazott, ahol a Vilnius Állami Zeneakadémia zongora- és orgona szakán diplomázott. Évekig szolgált templomi organistaként Ungváron.

1993-ban Magyarországra költözött. Azóta tanít a budapesti Weiner Leó Katolikus Zenei Szakgimnáziumban. 1996-ban tagja lett szentendrei Kecskés-együttesnek. Párhuzamosan népi éneket tanult Bodza Klára énekművésztől.

Negyed évszázadon át volt társa és ihlető műzsája néhai Kátai Mihály György Munkácsy-díjas festőművésznak, akivel közös örményországi útjuk után „Örmény Madonna” c. olajképet adományoztak az Orlay utcai Örmény Egyházi Múzeumnak.

1998-ban ismerte meg dr. Issekutz Saroltát, akinek felkérésére csatlakozott az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesülethez. Több cikluson át volt örmény képviselő Budapest XI. kerületében, valamint tanácsnok a Fővárosi Örmény Önkormányzatban.

2008-ban jelent meg „Örmény miniatűrök zongorára” c. szólólemeze, melynek anyagát jereváni látogatásán kapta Edvard

Szongoth Gábor átadja a díjat Kátainé Szilvay Ingridnek

Mirzóján és Vahram Babaján zeneszerzőktől. A lemez bemutatója Budapesten a Csalán utcai Bartók-emlékházban, valamint Jerevánban a Nemzeti Könyvtárban volt.

2012-ben látott napvilágot „Újjászületés” című verseskötete, amelyben örmény témájú versek is szerepelnek. 2013-ban pedig Nahapet Kucsak „101 hajren – középkori örmény szerelmesversek” fordításkötete a Romanika kiadó gondozásában, melynek előszavát is ő írta. 2017-ben a Nahapet Kucsak-nak ajánlott „Örmény szonett” c. versével az Irodalmi Rádió pályázatán „Az év trubadúrja” – díjat nyerte el.

Nevéhez kötődik több örmény témájú zenei tárgyú előadás, hangverseny, valamint az örmény kulturát és történelmet népszerűsítő előadás és kiállítás szervezése.

Szongott Kristóf „Szamosújvár monográfiája” c. könyvben felfedezte azt a szöveget, ami Bartók Béla „Román táncok” sorozatában a „Bucsumi tánc” tételének dallamához tartozik. A „Zádig” kezdetű erdélyi örmény húsvéti dal azóta az örmény közösség egyik „slágere”.

Egy gyermeke van, Kristóf, akivel együtt várják unokája érkezését.